

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מעילה-קדשי קדשים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
כל שהיתה לה שעת היתר לכהנים - אין מועלין בה. וכל שלא היתה לה שעת היתר לכהנים - מועלין בה, איזוהי שהיתה לה שעת היתר לכהנים - שלנה ושנטמאת ושיצאת. ואיזוהי שלא היתה לה שעת היתר לכהנים - שנשחטה חוץ לזמנה, וחויץ למקומה, ושקבלו פסולין וזרקו את דמה.	כלל אמר רבי יהושע:											
בן אחותי, ראה מה אתה שואלני למחר בבית המדרש, היתר שחיטה שנינו, או היתר זריקה שנינו, או היתר אכילה שנינו?	בר קפרא לבר פדא:											
היתר שחיטה שנינו	חזקיה:											
היתר אכילה שנינו.	רבי יוחנן:											
לא דייקא מתני' דלא כחזקיה ודלא כרבי יוחנן	רבי זירא:											
שלנה ושנטמאת ושיצאת	תנן:											
לאו דלן דם וקתני אין מועלין בו, וש"מ: היתר זריקה שנינו												
לא, דלן בשר אבל דם איזויריק, מש"ה קתני אין מועלין בו.												
ואיזו היא שלא היתה לה שעת היתר לכהנים - שנשחטה חוץ לזמנה, וחויץ למקומה, ושקבלו פסולין וזרקו את דמה	תנן:											
ה"ד?												
אילימא דזרקוהו פסולין וקבלוהו פסולין												
ל"ל עד דאיכא תרתי?												
אלא לאו דקבלוהו פסולין וזרקוהו כשרים												
וקתני: מועלין בו, ש"מ: היתר זריקה שנינו												
ואי ס"ד איכא לפלוגי הכי	מתקיה לה רב יוסף:											
חטאת פסולה אין דמה טעון כיבוס בין שהיתה לה שעת הכושר ונפסלה ובין שלא היתה לה שעת הכושר ונפסלה	הא דתנן התם:											
אי זו היא שהיתה לה שעת הכושר ונפסלה - שלנה, ושנטמאת, או שיצאה.												
איזוהי שלא היתה לה שעת הכושר - שנשחטה חוץ למקומה, חוץ לזמנה, ושקבלו פסולין וזרקו את דמה.												
הכי דמי?												
אילימא דקבלוהו פסולין וזרקו פסולין - הוא דאין דמה טעון כיבוס, הא קבלוהו וזרקו כשרים - דמה טעון כיבוס												
קרי כאן (ויקרא ו') אשר יזה מדמה - ולא שכבר הוזה?												
אלא - לאו דוקא												
ה"נ לאו דוקא.												
אם כן, למה לי למיתני תרתי?	רב אסי:											
אלא לעולם - דמעילה דוקא, והא קמ"ל - דפסול עושה שיריים, אע"ג דקיבל פסול וזרק, וקיבל כשר וזרק - לאו כלום היא, מאי טעמא - דשיריים נינהו.												
פסול מהו שיעשה שיריים?	והא בעא מיניה ר"ל מר' יוחנן:											
אין לך דבר שיעשה שיריים אלא חוץ לזמנה וחויץ למקומה, הואיל ומרצין לפיגולן	וא"ל: [רבי יוחנן]											
מאי לאו - בר מפסול?												

<p>disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא- key :	

Talmud Navigator

מעיילה-קדשי קדשים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא, אפילו פסול												◊ !
והא אין לך קתני												◊ !
ה"ק: אין לך דבר שאינו מרצה בציבור ועושה שיריים - אלא חוץ לזמנו וחוץ למקומו, אבל טמא דאיתיה בציבור - משוי שיריים, שאר פסולין דלא איתנון בציבור - לא משוין שיריים.												◊ !
הפיגול לעולם מועלין בו	ת"ש:											◊ !
לאו דלא זרק, ושמע מינה היתר זריקה שנינו?												◊ !
לא זרקה ומאי לעולם? הא קא משמע לן כדרב גידל												◊ !
זריקת פיגול אינו מוציא מידי מעילה, ואינו מביא לידי מעילה.	דאמר רב גידל אמר רב:											◊ !
יש נותר שמועלין בו, ויש נותר שאין מועלין בו - כיצד, לן לפני זריקה - מועלין, לאחר זריקה - אין מועלין	תא שמע, רבי שמעון:											◊ !
קתני מיהת מועלין בו, לאו דהוה שהות למיזריקה, דאי בעי זריק? ושמע מינה: היתר אכילה שנינו												◊ !
לא, דקבליה סמוך לשקיעת החמה, דלא היה שהות למזרק												◊ !
אבל היה שהות מאי - הכי נמי דאין מועלין, מאי איריא דתני לפני זריקה? ליתני קודם שקיעה ולאחר שקיעה												◊ !
קודם שיראה לזריקה, ולאחר שיראה לזריקה.	הכי נמי קתני:											◊ !
יש פיגול שמועלין בו, ויש פיגול שאין מועלין בו - כיצד, לפני זריקה מועלין, לאחר זריקה אין מועלין	תא שמע, רבי שמעון:											◊ !
קתני מיהת לפני זריקה מועלין בו, לאו דהוה שהות למיזריקה, דאי בעי זריק? וקתני מועלין בו, וש"מ היתר אכילה שנינו												◊ !
לא, דלא הוה שהות למיזריקה												◊ !
אבל הוה שהות למיזריקה, מאי - ה"נ דנפק מידי מעילה, מאי איריא דתני לאחר זריקה? ליתני קודם שקיעה ולאחר שקיעת החמה												◊ !
קודם שיראה לזריקה לאחר שיראה לזריקה.	ה"נ קאמר:											◊ !
הפיגול בקדשי קדשים - מועלין	ת"ש:											◊ !
מאי לאו דזרק? ושמע מינה היתר אכילה שנינו												◊ !
לא, דלא זרק												◊ !
אבל זרק מאי - הכי נמי דאין מועלין בו, מאי איריא דתני בקדשים קלים אין מועלין בו, ליתני: כאן - לפני זריקה, כאן - לאחר זריקה												◊ !
הא אתיא לאשמועינן: כל לאיתווי לידי מעילה - זריקה כתיקנה מייתי לידי מעילה, כל לאפוקי מידי מעילה - אפילו שלא כתיקנה נמי מפקע מידי מעילה.												◊ !
בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים, ר' אליעזר אומר: מועלין בו, ואין חייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא	[רבי אליעזר]											◊ ■
אין מועלין בו, וחייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא.	רבי עקיבא:											◊ ■
והרי המפריש חטאתו ואבדה, והפריש אחרת תחתיה, ואחר כך נמצאת הראשונה והרי שתיקן עומדות, לא כשם שדמה פוטר את בשרה כך הוא פוטר את בשר חברתה? אם פטר דמה את בשר חברתה מן המעילה - דין הוא שיפטר את בשר עצמה	אמר רבי עקיבא:											◊ ■
אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים, רבי אליעזר אומר: אין מועלין בהן, ואין חייבין - עליהן משום פיגול ונותר וטמא	[רבי אליעזר]											◊ ■
מועלין בהן וחייבין עליהן משום פיגול ונותר וטמא.	רבי עקיבא:											◊ ■
והני תרתי למה לי?												◊ !

<p>disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

מקרא-key:

מעילה-קדשי קדשים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
צריכי, דאי איתמר בקדשי קדשים, הוה אמינא: בהא קא אמר ר' אליעזר מועלין בו משום זריקה כתיקנה - מפקא מידי מעילה, שלא כתיקנה - לא מפקא מידי מעילה. אבל לאיתוויי לידי מעילה - מודי לר"ע דאפילו שלא כתיקנה מייתא לידי מעילה ואי איתמר גבי קדשים קלים הוה אמינא: גבי קדשים קלים הוא דאמר ר"ע מועלין בהן - דאפילו זריקה שלא כתיקנה מייתא לידי מעילה, אבל קדשי קדשים דלאפוקי הוא - שלא כתיקנה לא מפקא מידי מעילה, קמ"ל.												◊ !
כי אמר ר"ע זריקה מועלת ליוצא - שיצא מקצתו, אבל יוצא כולו - לא אמר ר"ע	אתמר, אמר רבי יוחנן:											◊ ■
מחשבין על האבוד ועל השרוף	רב אסי לרבי יוחנן, כבר לימדוני חברי שבגולה:											◊ ◊
והא אבוד ושרוף לא איתנון בעולם, ואפ"ה קתני מחשבין												◊ ◊
ומי אמר רב אסי הכי?												◊ ◊
חייב לנשפכין למחר מהו?	הא בעא מיניה רב אסי מר' יוחנן:											◊ ◊
כבר שנית לנו אלל, אלמא: האי אלל כיון דלית ביה מששא - לא קיבל טומאה, הני נשפכין נמי כיון דלאיבוד אזלי בהו לא מהניא בהו מחשבה	א"ל רבי זירא:											◊ ◊
אלא דקתני על האבוד ועל השרוף קשיא												◊ ◊
אימא על העומד לאיבוד, ועל העומד לישרף.	רבא:											◊ !
לא א"ר עקיבא זריקה מועלת ליוצא - אלא שיצא בשר, אבל דם - אין זריקה מועלת ליוצא	רב פפא:											◊ ■
שחט בשתיקה ויצא דם, אע"פ שחזר וזרקו - לא עשה ולא כלום, בקדשי קדשים - מועלין בו, בקדשים קלים - אין מועלין בו.	תניא נמי הכי:											◊ ■
והרי המפריש חטאתו וכו'	רבי עקיבא:											◊ ■
כי א"ר עקיבא - בבת אחת, אבל בזה אחר זה - לא אמר רבי עקיבא.	רבי אלעזר:											◊ ■
כשהלכתי לכפר פאני מצאני זקן אחד, ואמר לי, אומר היה ר' עקיבא זריקה מועלת ליוצא? אמרתי לו הן וכשבאתי והרצית את דבריו לפני חברי שבגליל אמרו לי: הלא פסול הוא, היאך מרצה על הפסול?												◊ ■
וכשבאתי והרציתי דברים לפני ר"ע, אמר לי: בני, אי אתה אומר כן? והרי המפריש חטאתו ואבדה, והפריש אחרת תחתיה, ואח"כ נמצאת הראשונה והרי שתייהן עומדות - מועלין בשתייהן, שחט שתייהן והרי דמן מונח בכוסות - מועלין בשתייהן, נורק דם של אחד מהם, אי אתה מודה שכשם שדמה פוטר את בשרה מן המעילה אף יפטור בשר חבריתה מן המעילה? אם הציל בשר חבריתה מן המעילה אף על פי שהוא פסול, דין הוא שיציל את בשרה												◊ ■
תשובה גנובה השיבו רבי עקיבא לאותו תלמיד, בבת אחת אין בזה אחר זה לא? דכיון דפסול הוא, מה לי בבת אחת - מה לי בזה אחר זה?	ריש לקיש משום רב אושעיא:											◊ ◊
ואתה אי אתה אומר כן, אילו הפריש שתי אשמות לאחריות ושחט את שניהן, וקדם והעלה אימורין של אחד מהן קודם זריקה, אי אתה מודה שאם עלו - ירדו? ואי ס"ד חד גופא הוא אמאי אם עלו ירדו?	רבי יוחנן לריש לקיש:											◊ ◊
אימורי קדשים קלים שהעלן לפני זריקת דם - לא ירדו, נעשה לחמו של מזבח	האמר עולא:											◊ ◊
אי שתיק	[ריש לקיש]											◊ ○
קצצתינון לרגלוהי דינוקא.	רבי יוחנן:											◊ ○
מעשה דמים בקדשי קדשים להקל ולהחמיר, ובקדשים קלים כולהו להחמיר.												◊ ■
כיצד: קדשי קדשים לפני זריקת דמים - מועלין באימוריהן ובבשר, לאחר זריקת דמים - מועלין באימוריהן ואין מועלין בבשר, ועל זה ועל זה חייב משום פיגול, נותר, וטמא נמצא מעשה דמים בקדשי קדשים להקל ולהחמיר.												◊ ■
ובקדשים קלים כולן להחמיר												◊ ■
כיצד: קדשים קלים, לפני זריקת דמים - אין מועלין לא באימורין ולא בבשר ואין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא, לאחר זריקת דמים - מועלין באימורין ואין מועלין בבשר, על זה ועל זה חייבין עליו משום פיגול, נותר, וטמא נמצא מעשה דמים בקדשים קלים כולן להחמיר.												◊ ■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-kev:	

Talmud Navigator

מעילה-קדשי קדשים	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אין מועלין בבשר	מימרא	קתני:											◊	ג
מעילה הוא דליכא, הא איסורא איכא														◊
ואמאי? הא ממונא דכהן הוא								⋮						◊
לא קשיא, משום דנסיב רישא מועלין - נסיב סיפא אין מועלין								!						◊
בקדשים קלים כולהו להחמיר, כיצד, בשר קדשים קלים לפני זריקת דמים - אין מועלין בהן ובאימוריהן, ואין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא, לאחר זריקת דמים - מועלין באימוריהן ואין מועלין בבשר		אימא סיפא:						⋮						◊
מעילה הוא דליכא, הא איסורא איכא														◊
ואמאי? הא ממונא דבעלים הוא								⋮						◊
ליוצאין, ור"ע היא, כי אמר ר"ע זריקה מועלת ליוצא - לשריפה אבל לאכילה לא מרצה.		רבי חנינא:						!						◊
הדרן עלך קדשי קדשים														◊

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת-story < מעשה-story O </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ♧ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
---	---

מעילה-חטאת העוף		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
חטאת העוף מועלין בה משהוקדשה.												■	מ.
נמלקה - הוכשרה להפסל בטבול יום, ובמחוסר כפורים, ובלינה.												■	ה.
הזזה דמה - חייבין עליה משום פיגול, נותר, וטמא, ואין בה מעילה.												■	ה.
הוכשרה ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה	קתני:											■	ה.
ליפסל - אין, אבל לטמוי - לא												◊	ה.
מתניתין מני?												^	ה.
רבנן היא												!	ה.
טבול יום תחלה לקדש	דתניא, אבא שאול:											■	ה.
מטמא את הקדש, ופוסל את התרומה	רבי מאיר:											■	ה.
כשם שהוא פוסל משקה תרומה ואוכלי תרומה, כך הוא פוסל משקה קדש ואוכלי קדש.	חכמים:											■	ה.
לאבא שאול נמי מעלה עשו בקדשים, שוינהו רבנן לטבול יום כראשון. לר"מ - כאוכל שני, לרבנן - כיון דטבל קלש טומאתו, פסול - משוי, טמא - לא משוי.	רבא:											■	ה.
הזזה דמה חייבין כו'.												■	ה.
מעילה הוא דליכא, הא איסורא - איכא												■	ה.
ואמאי? הא ממונא דכהנים הוא												♧	ה.
ליוצאין, ור"ע היא	רבי חנינא:											!	ה.
זריקה מועלת ליוצא - דלאו בת אכילה היא.	דאמר: [רבי עקיבא]											■	ה.
מיצוי חטאת העוף - אינו מעכב	רב הונא אמר רב:											■	ה.
הזזה דמה.	דתני רב:											■	ה.
מיצוי חטאת העוף - מעכב	רב אדא בר אהבה אמר רב:											■	ה.
מיצה דמה.	ותני רב:											■	ה.
(ויקרא ה') והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת היא	תא שמע:											♧	ה.
בשלמא לרב אדא בר אהבה - היינו דכתיב והנשאר בדם ימצה חטאת היא, אלא לרב הונא מאי והנשאר?												♧	ה.
שאם נשאל	כדתניא דבי ר' ישמעאל:											■	ה.
ומאי (ויקרא ה') חטאת היא? ארישא.												!	ה.
אלא מעתה, גבי מנחה דכתיב (ויקרא ב') והנותרת, הכי נמי שאם ניתורת?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:											♧	ה.
וכי תימא ה"נ												!	ה.
(ויקרא ב') מסלתה ומשמנה על כל לבונה - פרט שחסרה סלתה, וחסרה שמנה, וחסרה לבונה	והתניא:											♧	ט.
התם כתיב והנותרת - קרא יתירא הכא כתיב.	אמרי:											!	ט.
אחד חטאת העוף ואחד עולת העוף שמלקן ומיצה דמן חוץ למקומן - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנן - פיגול וחייבין עליו כרת	מתיב אבוה דר' אבין לרב הונא:											♧	ט.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

מעילה-חטאת העוף		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קתני מיהת מיצה דמן											⚡	ט.
הוא מותיב לה, והוא מפרק לה: לצדין קתני.	[רב אחא בריה דרבא]										⚡	ט.
שאם נשאר בדם	גופא, תנא דבי רבי ישמעאל:										■	ט. <
שיריים מעכבין	והא תנא דבי רבי ישמעאל התם:										⚡	ט.
מיצוי חטאת העוף איכא בינייהו	ואמר רב פפא:										⚡	ט.
תרי תנאי ואלביא דרבי ישמעאל											!	ט.
עולת העוף מועלין בה משהוקדשה.											■	ט.
נמלקה - הוכשרה ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה.											■	ט.
מיצה דמה חייבין עליו משום פיגול, נותר, וטמא, ומועלין בה עד שתצא לבית הדשן.											■	ט.
פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים - מועלין בהן משהוקדשו.											■	ט.
נשחטו - הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה.											■	ט.
הזזה דמן - חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא, ומועלין בהן בבית הדשן עד שיתוך הבשר.											■	ט.
העולה מועלין בה משהוקדשה											■	ט.
נשחטה - הוכשרה ליפסל בטבול יום, ובמחוסר כפורים, ובלינה.											■	ט.
משנורק דמה - חייבין עליה משום פיגול נותר וטמא, ואין מועלין בעורות, אבל מועלין בבשר עד שתצא לבית הדשן.											■	ט.
חטאת ואשם וחבאי שלמי ציבור מועלין בהן משהוקדשו.											■	ט.
נשחטו - הוכשרו ליפסל בטבול יום, ובמחוסר כפורים, ובלינה.											■	ט.
נורק דמן - חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא, אין מועלין בבשר, אבל מועלין באימוריהן עד שיצאו לבית הדשן.											■	ט.
שתי הלחם מועלין בהן משהוקדשו.											■	ט.
קרמו בתנור - הוכשרו ליפסל בטבול יום, ובמחוסר כפורים, ולישחוט עליהן את הזבח											■	ט.
נורק דמן של כבשים - חייבין עליהן משום פיגול, נותר, וטמא, ואין בהן מעילה.											■	ט.
לחם הפנים מועלין בו משהוקדשה.											■	ט.
קרם בתנור - הוכשר ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים, ולהסדר על גבי השולחן.											■	ט.
קרבו הבזיכין - חייבין עליו משום פיגול נותר וטמא, ואין בו מעילה.											■	ט.
המנחות מועלין בהן משהוקדשו											■	ט.
קדשו בכלי - הוכשרו ליפסל בטבול יום, ובמחוסר כפורים, ובלינה.											■	ט.
קרב הקומץ - חייבין עליו משום פיגול נותר וטמא, ואין מועלין בשירים, אבל מועלין בקומץ עד שיצא לבית הדשן:											■	ט.
הנהגה מאפר תפוח שעל גבי המזבח, רב אמר: אין מועלין בו	איתמר: [רב]										◆	ט.
מועלין בו.	רבי יוחנן:										◆	ט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-kev:	

מעילה-חטאת העוף	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לפני תרומת הדשן - כולי עלמא לא פליגי דמועלין בו, כי פליגי - לאחר תרומת הדשן										♣	◇	ט.		
אין מועלין בו - הרי נעשה מצותו	רב:									♣	♣	◇	ט.	
כיון דכתיב (ויקרא ו') ולבש הכהן מדו בד וגו' - כיון דצריך לבגדי כהונה בקדושתיה קאי.	רבי יוחנן:									♣	♣	◇	ט.	
מועלין בהן עד שתצא לבית הדשן	תנן:									♣	⚡	◇	ט.	
קשיא לרב										⚡		ט.		
אימא עד שתראה לבית הדשן.	אמר לך רב:									!	◇	ט.		
וכולן שפקעו מעל גבי המזבח - לא יחזיר, וכן גחלת שפקעה מעל גבי המזבח - לא יחזיר	מיתיבי:									♣	⚡	◇	ט:	
הא על גבי המזבח - יחזיר											⚡	◇	ט:	
בשלמא לר' יוחנן - ניחא, אלא לרב קשיא											⚡	◇	ט:	
שאני גחלת דאית ביה מששא.	אמר לך רב:									!	◇	ט:		
טעמא משום גחלת - דאית ביה מששא, הא אפר דלית ביה מששא - אפילו לגבי מזבח אין מועלין בו	איכא דאמר לה להך גיסא:										♣	⚡	◇	ט:
בשלמא לרב - ניחא, אלא לרבי יוחנן קשיא											⚡		ט:	
הוא הדין דאפילו אפר, והיינו טעמא דקתני גחלת, קאתי לאשמעינן דאפילו גחלת דאית בה מששא, כי פקעה מעל גבי המזבח - לא יחזיר.	אמר לך רבי יוחנן:									!	◇	ט:		
הנהגה מבשר קדשי קדשים לפני זריקת דמים, ואמורי קדשים קלים לאחר זריקת דמים, רב אמר: מה שנהגה יפלו לנדבה	איתמר: [רב]										♣	◇	ט:	
יביא דבר שכולו למזבח.	לוי:										♣	◇	ט:	
תניא כוותיה דלוי											♣		ט:	
מעילה זו להיכן הולכת? הלמידין לפני חכמים אומרים: יביא דבר שכולו למזבח, מאי ניהו - קטרת.	[תניא - הלמידין לפני חכמים]										♣	♣	◇	ט:
תניא כוותיה דרב:											♣		ט:	
הנהגה מדמי חטאת ומדמי אשם, עד שלא קרבה חטאתו - יוסיף ויביא חטאתו, ועד שלא קרבה אשמו - יוסיף ויביא אשמו. קרב חטאתו - ילכו לים המלח, כבר קרב אשמו - יפלו לנדבה.	[תניא]										♣	♣	◇	ט:
הנהגה מקדשי קדשים לפני זריקת דמים, ואמורי קדשים קלים לאחר זריקת דמים - מה שנהגה יפלו לנדבה.											♣	♣	◇	ט:
כל קרבנות המזבח - למזבח, קרבנות קדשי בדיק הבית - לבדק הבית, קרבנות צבור - לנדבת צבור.											♣	♣	◇	ט:
הא גופה קשיא: עד שלא קרבה חטאתו - יוסיף ויביא חטאתו, משקרבה חטאתו - ילכו לים המלח											⚡	◇	ט:	
כל קרבנות המזבח - למזבח	וקתני:										♣	⚡	◇	ט:
ול"ש דאיכפור בעלים, ול"ש היכא דלא איכפור											⚡		ט:	
רישא ר' שמעון היא											!	◇	ט:	
כל חטאת שכיפרו בעליה - תמות.	דאמר: [רבי שמעון]										♣	!	◇	ט:
וסיפא רבנן											!	◇	י.	
רישא רבי שמעון וסיפא רבנן.	רב גביהא דבי כתיל לרב אשי, הכי אמר אביי:										♣		י.	
הכל מודים שאם נהנה מבשר קדשי קדשים שננטא, ומאימורי קדשים קלין לאחר שהעלן - דפטור.	עולא:											♣	◇	י.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-<u>key</u>:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

Talmud Navigator

מעילה-חטאת העוף		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
מימרא	מאן דאמר																
פשיטא מאי קא מפסיד?																	
מהו דתימא בשר קדשי קדשים שנטמא אית ליה מצות שריפה לכהנים, אימורי קדשים קלין - איכא מצוה להפוכי בצינורא, קמ"ל דלא.																	
הא דאמרת כבר קרבה חטאת - ילכו לים המלח, הני מילי - דאתידע ליה קמי כפרה, אבל לאחר כפרה - יפלו לנדבה, מאי טעמא - אין מפרשין מתחלה לאיבוד.	רבא:																
הקומץ והלבונה, והקטורת, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים - מועלין בהם משהוקדשו																	
קדשן בכלי - הוכשר ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה, והייבין עליו משום נותר ומשום טמא, ופיגול אין בה.																	
זה הכלל: כל שיש לו מתירין אין חייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא עד שיקריבו מתירין, וכל שאין לו מתירין - כיון שקודש בכלי, חייבין עליו משום נותר וטמא ופיגול אין בו.																	
מה"מ?																	
יכול אין חייבין משום טומאה אלא בדבר שיש לו מתירין ודין הוא, ומה פיגול שהוא בידיעה אחת, וקרבנו קבוע, ולא הותר מכללו - אין חייבין אלא על דבר שיש לו מתירין, טומאה שהיא בשתי ידיעות, וקרבנו עולה ויורד, והותרה מכללה - אינו דין שלא יהא חייב אלא על דבר שיש לו מתירין? תלמוד לומר (ויקרא כ"ב) אמור אליהם לדורותיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם וגו' בכל הקדשים הכתוב מדבר. יכול יהו חייבין עליהן מיד - תלמוד לומר אשר יקרב	דתנו רבנן:																
וכי יש נוגע שהוא חייב? א"כ למה נאמר אשר יקריב לומר לך אינו חייב עד שיכשר ליקרב - הא כיצד, כל דבר שיש לו מתירין - אינו חייב עד שיקרבו מתירין, וכל דבר שאין לו מתירין - אינו חייב עד שיקדש בכלי.	רבי אלעזר:																
הדרן עלך חטאת העוף																	

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מעילה-ולד חטאת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ולד חטאת, ותמורת חטאת, וחטאת שמתו בעליה - ימותו												■	יא.
ושעברה שנתה, ושאבדה ונמצאת בעלת מום, אם משכיפרו הבעלים - תמות, ואינה עושה תמורה, ולא נהנין ולא מועלין ואם עד שלא כיפרו הבעלים - תרעה עד שתסתאב, ותמכר ויביא בדמיה אחרת, ועושה תמורה, ומועלין בה.												■	יא.
מאי שנא רישא דלא קא מפליג, ומאי שנא סיפא דקא מפליג?												ז	יא.
רישא - פסיקא ליה, סיפא - לא פסיקא ליה.												ז	יא.
הא תנא ליה גבי תמורה תנא												ז	יא.
התם - משום תמורה, תנא הכא - משום מעילה.												ז	יא.
המפריש מעות לנזירותו - לא נהנין ולא מועלין, מפני שהן ראויין להביא כולן שלמים.												■	יא.
מת והיו לו מעות סתומין - יפלו לנדבה מעות, מפורשים - דמי חטאת ילכו לים המלח, לא נהנין ולא מועלין, דמי עולה יביאו עולה ומועלין בהן, דמי שלמים יביאו שלמים, ונאכלין ליום אחד, ואין טעונין לחם. וליתני נמי המפריש מעות לקינו - לא נהנין ולא מועלין, מפני שהן ראויין להביא תורין שלא הגיע זמנן ובני יונה שעבר זמנן	מתקוף לה ריש לקיש:											ז	יא.
אמרה תורה: במעות סתומין - הבא שלמים, אמרה תורה הבא תורין שלא הגיע זמנן שאינן ראויין למזבח?	רבא:											ז	יא.
הדם - קל בתחלתו וחמור בסופו, נסכין - חומר בתחלתו וקל בסופו.	רבי שמעון:											■	יא.
דם, בתחלתו אין מועלין, יצא לנחל קדרון מועלין בו												■	יא.
נסכין, בתחלתן מועלין בהן, ירדו לשיתן אין מועלין בהן.												■	יא.
מועלין בדמים דברי ר' מאיר ור"ש	ת"ר: רבי מאיר ורבי שמעון]											■	יא.
אין מועלין.	הכמים:											■	יא.
מ"ט דמ"ד אין מועלין?												▲	יא.
אמר קרא (ויקרא י"ז) ואני נתתיו לכם - שלכם הוא.	עולא:											!	יא.
לכפר - לכפרה נתתיו ולא למעילה.	דבי ר' ישמעאל תנא:											!	יא.
אמר קרא (ויקרא י"ז) כי הדם הוא בנפש יכפר - לפני כפרה כלאחר כפרה הוא, מה לאחר כפרה - אין בו מעילה, אף לפני כפרה - אין בו מעילה.	רבי יוחנן:											!	יא.
ואימא הכי: מה לפני כפרה - יש בו מעילה, אף לאחר כפרה - יש בו מעילה												ז	יא.
וכי יש לך דבר שנעשית מצותו ויש בו מעילה?												!	יא.
אמאי לא? הרי תרומת הדשן שנעשה מצותו ויש בו מעילה												ז	יא.
משום דהוה תרומת הדשן ואיברי שיעיר המשתלח שני כתובין הבאין כאחד, וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין.												!	יא.
הניחא למ"ד איברי שיעיר המשתלח - אין נהנין מהן, אלא למאן דאמר נהנין מהן, מאי איכא למימר?												ז	יא.
משום דהוה ליה תרומת הדשן ובגדי כהונה שני כתובין הבאין כאחד, וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין.												!	יא.
הניחא לרבנן דאמרי (ויקרא ט"ז) והניחם שם - מלמד שהן טעונין גניזה, שפיר, אלא לרבי דוסא דאמר מותר להשתמש בהן כהן הדיוש, מאי איכא למימר?												ז	יא.
משום דהוה תרומת הדשן ועגלה ערופה שני כתובין הבאין כאחד וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין.												!	יא.
הניחא למ"ד אין מלמדין, אלא למ"ד מלמדין, מאי איכא למימר?												ז	יא.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-<u>key</u>:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

Talmud Navigator

מעילה-ולד חטאת	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא:
מיעילה-ולד חטאת	מימרא	מאן דאמר											יא:
תרי מיעוטי כתיבי, כתיב התם (דברים כ"א) הערופה, וכתוב התם (ויקרא ו') ושמו אצל המזבח, הני - אין, מידי אחרונא - לא.												!	יא:
נסכים בתחילה מועלין בהן וכו'.													יא:
לימא מתני' דלא כר"א בר רבי צדוק												⚡	יא:
לול קטן היה בין כבש למזבח במערבו של כבש, אחת לשבעים שנה פרחי כהונה יורדין בו, ומביאין יין קרוש שהוא דומה לעגולי דבילה, ושורפין אותה בקדושה, שנאמר (במדבר כ"ח) בקודש הסך נסך שכר לה, כשם שניסוכה בקדושה - כך שריפתה בקדושה - אתיא קודש קודש כתיב הכא בקודש, וכתוב התם (שמות כ"ט) ושרפת את הנותר באש ולא יאכל כי קודש הם, מה נותר - שריפתו בקדושה, אף האי נמי שריפתו בקדושה		דתניא, ר"א בר רבי צדוק:										⚡	יא:
אפילו תימא ר' אלעזר בר רבי צדוק ומתניתין דאי קלט.												!	יא:
לימא מתני' כרבי אלעזר ברבי צדוק היא דאי רבנן הא נחית לתהום		איכא דאמרי:										⚡	יא:
אפילו תימא רבנן דאי קלט												!	יא:
לא דלא איקלט ומדרבנן.		אמרי:										!	יא:
והא קרא קנסיב לה?												⚡	יא:
אסמכתא.												!	יא:
דישון מזבח הפנימי, והמנורה - לא נהנין ולא מועלין.													יא:
המקדיש דישון בתחלה - מועלין בה.													יא:
תורין שלא הגיע זמנן, ובני יונה שעבר זמנן - לא נהנין ולא מועלין.													יא: